UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

clauſula derogatoria, vt per Bar. Bal. & alios in d.l. illa inſtitutio &c. Quia primo reſpondetur, quòd in hoc [illegible] vt ſunt Imol. & Moder. in d.l. illa inſtitutio con[illegible] tenent, Secundo, quòd opinio Bart. & aliorum [illegible] quacium, q̃ puto veram, procedit in clauſula derogatoria præcedētiū: ſed opinio ꝯriū tenentium poſ[illegible] ſtineri in derogatoria ſequētiū: rō diuerſitatis [illegible] ex dictis ſuprà, quæ aliter non refero. ¶ Ca[illegible] dubium, quod habet, poſito pro vero, prout arbitror eſſe, quòd teſtm̄ vltimo loco factum [illegible], An legata facta dictis nepotibus cenſeantur adempta in totum, vel in partem ex verbis inſtitutionis vniuerſalis factæ per hæc verba, in omnibus aūt [illegible] mobilibus, & immobilibus proprijs, & em[illegible] cis &c. ſine pronomine alijs. Et abſq; allega[illegible] hinc inde factis, ꝯcludo de iure veriſſimum legata integraliter deberi dictis nepotibus, & alijs [illegible], neq; eſſe pro aliqua parte adempta; † qm̄ qn̄ [illegible] facit primo aliquod particulare legatum ali[illegible], & poſtea aliquem inſtruit hæredem ſimpliciter, vel indefinite aut vniuerſaliter in oībus bonis &c. nō intelligitur [illegible] hæredē illum in eo, de quo aliter [illegible] ſpecialiter diſpoſitum. l. vxorem. §. fæliciſſi[illegible] l. alimēta. §. Baſilicæ. ff. de alim. & cib. [illegible] rerū. §. ſi quid poſt in fi. ff. de leg. j. Nec re[illegible] fuerit ſimpliciter, inſtituo hæredem vniuerſalem [illegible] omnibus bonis, an vero ī omnibus alijs bonis [illegible] terminis voluit, & conſuluit Alex. in conſ. [illegible] 6. vol. ibi nec obſtat &c. & ī indiuiduò [illegible] conſuluit Alex. ipſe in conſ. 25. in vlt. col. in [illegible] tex. in §. ante hæredis inſt. de lega. vbi nō refert, [illegible] ſtitutio hrēdis fiat ante legata, an verò poſt, ad [illegible] legata valeant, & debeātur. ¶ Præterea quā[illegible] inſtitutionē vniuerſalem hæres diceretur inſti[illegible] in rebus, & bonis legatis alter tn̄ propter [illegible] tollitur, quin hæres teneatur illa legata inte[illegible] præſtare ſine diminutione aliqua, quando fal[illegible] non eſſet detrahenda. l. j. ff. ad l. fal. & inſt. eo. titu. [illegible] legata particularia ſunt de hæreditate, & de bonis hæreditarijs, ad quæ præſtāda tenetur hæres, cum [illegible] ſit donatio quædam à defuncto relicta ab hę[illegible] præſtanda l. legatam. ff. de lega. j. §. j. inſt. de lega. & [illegible], ac regulariter legatum capi de manu hæredis [illegible] legatarius legato priuaretur. l. non dubium. C. de lega. cum ibi no. ¶ Capio vltimum dubium, An emphytheoſis ab eccleſia cōceſſa in terminis noſtris [illegible] ſe, filijs, & nepotibus legitimis, & naturalibus ex [illegible] matrimonio naſcituris vſque in tertiam generationem potuerit legari nepotibus ex fratre ſtan[illegible] ſcētia alienandi: & an Petrus, Paulus, & Peruſinus pronepotes Euangeliſtæ, cui fuit cōceſſa emphytheoſis ſub forma prædicta, dicātur de comprehēſis in inueſtitura: Et omiſſa diſputatione, breuitati ſtudendo, [illegible] primo hanc concluſionem, ꝙ dicti Petrus, Paulus, & Peruſinus, qui ſunt pronepotes dicti Euangeliſtæ, dicuntur de cōprehenſis ſub inueſtitura, & ſic de [illegible] ad dicta bona ex forma conceſſionis, tum ꝗa [illegible] legitimi, & naturales nati ex legitimo matrimonio, tum quia conceſſio facta fuit vſq; in tertiā generationem, prout regulariter ꝯcedi, & fieri pōt de iu[illegible] iuxta tex. in authen. de non alien. §. emphytheo[illegible] & no. in authen. ſi quas ruinas. C. de ſacro-

26 [illegible] † & vbicūq; eſt facta cōceſſio pro ſe, filijs, & [illegible] vſq; in tertiā generationē, pro nepotes, qui [illegible] eſſe de tertia generatione, comprehendunt in [illegible] ſione, & in inueſtitura, vt colligitur ex ijs, quę [illegible] terminis Alex. in l. quod dicitur in 24. col. ff. [illegible] & Bal. in d. auth. ſi quas ruinas, vbi ille dr̄ eſ[illegible] tertia generatione, ꝗ eſt tertio generatus poſt caput familiæ, cui facta fuit conceſſio, & ideò pronepotes illius dicuntur eſſe in tertia generatione, quia caput familiæ, cui facta fuit conceſſio, non dicitur eſſe de generatione, cùm ſuimet nō poſſit dici generatio, vt ibi latiſſimè per Alex. qui plurima allegat, quicꝗd dixerit Sal. in l. 2. C. de iure emphyt. in 17. q. ¶ Ex his ſecūdo infero, ꝙ dicta emphytheoſis magis Petro, Paulo, & Peruſino pronepotibus dicti Euāgeliſtæ potuit legari, & relinꝗ q̃ poſthumo, ſeu filio Domini Hieronymi filij naturalis legitimati dicti Bartholomæi te-

27 ſtatoris, tum † quia nunquā cenſetur prohibita alienatio de bonis emphytheoticis ab eccleſia ꝯceſſis inter ꝑſonas cōprehenſas in inueſtitura, & cōceſſione, ſm̄ quod habetur plenè per Bar. Alex. & alios in l. qui Romæ. §. duo fratres in 10. q. ff. de verb. obl. cū ſimil. ibi al legatis, quæ breuitatis cauſa non refero, tum quia dictus fili⁹ natus ex Domino Hieronymo proceſſit ex radice infecta, hoc eſt, ex filio naturali legitimato di-

28 cti Bartholomæi, † qui ex natura emphtyheoſis eccleſiæ non poteſt ſuccedere, nec admitti ad huiuſmodi emphytheoſim, ſm̄ quod habetur ī l. ex facto. §. ſi quis rogatus. ff. ad trebell. & plenè in c. in præſentia de pro-

29 ba. per oēs, iuncta l. fi. C. de naturali liber. † Et quamuis Comes Palatinus poſſit legitimare etiam ad emphytheoſim eccleſiæ, & ſic videatur legitimatio valere etiam quò ad bona emphytheotica, vt dictus Dominus Hieronzmus potuerit in illa ſuccedere, iuxta ea, q̃ habentur in c. j. §. naturales, cū ibi not. ſi de feu. contē. ſit inter &c. in vſib. feu. & in c. per venerabilem qui filij ſint legit. ꝗa legitimatus verè eſt legitimus, & naturalis, vt habetur per doc. magis cōiter in d. c. per venerabilem, & in l. ſi is, qui pro emptore. ff. de vſucap. in d. c. in præſentia, & in l. gallus. §. & quid ſi tantum. ff. de lib. & poſth. tamen ex quo natura emphytheoſis in caſu noſtro eſt, vt debeat tranſire ad legitimos, & naturales ex legitimo matrimonio naſcituros, cōcludendū videtur, quòd per legitimationem factam à comite dictus dominus Hieronymus non potuerit in illa ſuccedere, quoniam licet uerum ſit, ipſum eſſe effectum

30 legitimum, & naturalem per legitimationem, † non tamen verum eſt, ipſum natum fuiſſe ex legitimo, & vero matrimonio, vt atteſtātur doc. maximè Moder. in d. l. ſi is qui ꝓ emptore, & latius in d. c. in præſentia, & no. in §. præſenti auth. de ſanctiſſ. epiſcop. cum infinitis quottis, & cōſilijs, quæ poſſem allegare: & dicit Bal. in d. auth. ſi quas ruinas in fi. j. colu. quòd quando ab eccleſia eſt cōceſſa emphytheoſis vſq; ad ſecūdam, ſeu tertiam generationem, filius naturalis, ſiue baſtardus nō includitur in generatione, & ideò videtur, ꝙ dictus Bartholomęus teſtator potuerit de iure magis relinquere fundum emphytheoticum eccleſiæ dictis ſuis nepotibus ex fratre, qui dicūtur eſſe de comprehēſis in inueſtitura, quàm filio ſuo domino Hieronymo, ſeu filio naſcituro ex dicto dn̄o Hieronymo: nā licet emphytheoſis eccleſiæ non poſſit alienari. c. potuit de loca. poteſt tn̄ alienari inter comprehēſos in

31 inueſtitura, vt ſuprà. † Item poteſt legari vni ex cōprehenſis in conceſſione, & inueſtitura etiam alijs excluſis, vt declarat Bart. in l. vt iuriſiurandi. §. ſi liberi. ff. de ope. libert. & ibi Alex. & habetur per Bald. in d. auth. ſi quas ruinas in penu. col. C. de ſacroſan. eccl. Quare ex omnibus prædictis concludendum eſt ad fauorem dictorum Petri, Pauli, & Peruſini. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Teſtamentū an ſtatim dicatur reuocatum per ſimplicem illius reuocationem non diſpoſitiuam, an verò ſolum effluxo decennio.*

2 *Teſtm̄ ſtatim reuocatur per ſimplicē reuocationē corā ſeptē, vel quinq; teſtibus factā, hoc expreſſo, ꝗa vult inteſtat⁹ ſuccedere,*

3 *Idem, ſi hoc non ſit expreſſum.*

L. ſancimus.

4 *L.Sancimus.C.de teſtamen.declaratur.*

5 *Clauſula omni meliori modo ad validitatem teſtamenti hæredis inſtitutionem importat.*

6 *Legata non debent dici reuocata, niſi & inſtitutio hæredum ſit reuocata: Contra num.13.*

7 *Fideicommiſſa vniuerſalia quoad effectum hæredis inſtitutioni pariſicantur, & quomodo hoc verum ſit num.14.*

8 *Legata, & fideicommiſſa per ſimplicem teſtamenti reuocationẽ ſtatim reuocantur remanente hæredum inſtitutione: Et an ipſo iure, an ope exceptionis, num.10.*

9 *Fideicõmiſſa, & legata facta in ſolenni voluntate reuocant̃ p voluntatẽ minus ſolennẽ, dummodo de teſtatoris mente appareat.*

11 *Teſtator ipſo iure poteſt à voluntate, & diſpoſitione ſua depẽdẽtia reuocare.*

12 *Reuocatio teſtamenti, aut alterius diſpoſitionis quando facti, & non verbalis tantum eſſe dicatur.*

14 *Fideicommiſſum vniuerſale, & hæredis inſtitutio quoad reuocationem differunt.*

EPITOME.

TESTAMENTVM & quoad hæredis inſtitutionem, & quoad omnia fideicommiſſa, & legata in totum eſſe reuocatum demonſtratur, ſi poſt cõditũ teſtm̃ reuocatio à teſtatore facta fuerit de oĩbus, & quibuſcunq; teſtis, legatis, & vltimis volũtatibus aliàs conditis, & ab eo factis, & ſcriptis manu cuiuſcunq; notarij publici ſub ſuis temporibus, de quibus omnib⁹ teſtator ſe notitiã habere aſſeruit, ẽt ſi poſt factã huiuſmodi reuocationem decenniũ elapſum nõ fuerit.

CONSILIVM IIII.

VISO teſtõ Magnifici dñi Sanſonetti cõdito de anno 1523. viſaq; reuocatione ab eodẽ facta de anno 1526. de oĩb⁹, & q̃buſcũq; teſtĩs, legatis, & vltimis voluntatibus aliàs ꝯditis, & ab eo factis, & ſcriptis manu cuiuſcũq; notarij publici ſub ſuis tẽporibus; de q̃bus oĩbus ipſe dñs teſtator aſſeruit ſe habere notitiã. & cognitionẽ, dubium eſt, an dictum teſtm̃ dicat̃ effectualiter reuocatum quo ad hæredis inſtõnem, ex quo teſtator deceſſit de anno 1532. & ſic ſolum poſt dictam reuocationem ſuperuixit annis ſex, vel ſeptem. Secundo dubitatur, præſuppoſito, ꝙ nõ diceretur reuocatum teſtm̃ quo ad hæredis inſtõnem, an ſaltẽ cenſeatur effectualiter reuocatũ quo ad legata, & fideicõmiſſa tã particularia, q̃ vniuerſalia in illo contenta.¶ Quo ad
1 primum vr̃ dicendum, † teſtm̃ non eſſe reuocatum ſaltem quo ad hæredis inſtitutionem, ex quo poſt ſimplicem reuocationem illius teſtator non ſuperuixit ꝑ decẽ annos, vt eſt tex. clarus in l.Sancimus.C.de teſta. & in §.ex eo aũt inſt.quib.mod.teſt.infir. Quã opinionem ſequuti ſunt doct. cõiter in d.l.ſancimus, & alibi vt atteſtatur Alex. ibi, qui eam tanquã veriorẽ ſequutus eſt: idẽ voluit Bar.in l.ſi iure.ff.de le.3. poſt gl.in l.heredes.§.ſi quid poſt in glo.magna.ff.de teſt. vbi ꝯcludit̃ ꝙ ſi poſt teſtm̃ confectum teſtator ex interuallo etiã coram ſeptem teſtibus dixerit, teſtamentum à ſe factũ nolle vallere, vel alijs verbis vtendo, contrarium apparuerit ipſum voluiſſe, non aliter inſtituendo hæredem, ob hoc teſtamentum non dicitur reuocatum, niſi poſt reuocationem illam effluxerit decennium, ſm̃ vnum intellectum d.l.ſancimus, quem ſequutus fuit Iac. But. vel niſi lapſum fuerit decennium à tempore conditi teſtamenti vſq; ad tempus reuocationis ſecundum alium intellectum, vt refert Pau. de Caſtr. in d.l.ſancimus: ſecus ſi dixiſſet nolo teſtamentum à me factum valere, & illud reuoco, quia volo inteſtatus deccedere, nam tunc teſtm̃ diceretur ſtatim reuocatum, quoniã videretur teſtator inſtituiſſe [illegible] tes ab inteſtato, per quorum aditionem hæred[illegible] confirmaretur ademptio, & reuocatio, l.ſi quis [illegible] de hr̃di. inſt. ita inquit Bar.in d.l.ſi iure: hãc opi[illegible] ſequuntur Petr.de Ancha. & Io.de Imol.in c.cum [illegible] ſes de teſt. Bal. & Pau.de Ca.in d.l.ſancimus, & [illegible] in repe.l.ſi filius qui in poteſtate in 25.col.ff.de lib. & poſth. Pau.de Caſtr.in auth.hoc inter liberos.C.de teſtam. Alex.in l.ſi ita.§.regula.ff.de lib. & poſth. Pau.de Caſt.in d.l.hr̃des palam in §.j. & plures alij [illegible] quos referre longum eſſet, & ratio, quare [illegible] ſtatim teſtamẽtum per ſimplicem reuo[illegible] ſecundum Pau.de Caſtr.in d.l.ſancimus [illegible] tas diſpoſitiua in teſtamento contenta [illegible] inſtitutione iux.tex.in §.ante hæredis inſt[illegible] non debet tolli per aliam voluntatem [illegible] tinentem aliquam diſpoſitionem, niſi duobus [illegible] rentibus, primum eſt, ꝙ volũtas illa nuda [illegible] & expreſſa ad minus coram tribus teſtibus [illegible] acta; ſecundum, ꝙ tranſiuerit tempus decen[illegible] vt ſupra, vt voluit etiam Alber. de Roſa. in [illegible] mus,¶ Contrarium ſententiam, ꝙ per ſimp[illegible] uocationem non diſpoſitiuam factam de [illegible] coram ſeptem teſtibus ſtatim reuocetur teſtam[illegible] plures ſequuti fuerunt, videlicet gl.magna in l.heredes palam.§.j. Io.de Imo.in d.l.ſi ita.§.regula ff.de lib.
2 & poſth. qui hoc voluit iſta ratione; † Nam quando teſtator reuocauit teſtamentum coram ſeptẽ teſtibus, vel quinq;, hoc expreſſo, quia ipſe volebat decedere inteſtatus, ſtatim teſtamentum dicitur reuocatum quoniam ſic dicendo videtur teſtator in diſpoſitione reuocatoria inſtituiſſe veniẽtes ab inteſtato, vt v[illegible] Bar.in d.l.ſi iure, quem cæteri videntur ſequi, vt [illegible] in d.l.ſancimus, & ibi Alex. Pet.de Anc. & Io. de [illegible]
3 in d.c.cum eſſes, Alex.in d.§.regula: † ſed quando teſtator coram ſeptem teſtibus ſimpliciter dixit, reuoco teſtamentum à me factum, nec volo illud valere, videtur voluiſſe decedere inteſtatus, arg.l.conficiuntur in prin.ff.de iure.codicill. & ſic perinde ac ſi dixiſſet. quia volo inteſtatus decedere; ideò hoc etiam in caſu primum teſtamentum ſublatum eſſe dicetur. Nec obſtat ſecundum Imol. tex.in d.l.ſancimus, & in
4 d.§.ex eo autem; † Quia illa iura debent intelligi quando voluntas teſtatoris fuit declarata coram minori numero teſtium, quàm ſeptem, & ſic in minus ſolenni voluntate, & hoc fuit prius de mente Bal.in d.l.ſancimus, vt ibi refert Sal. qui putat teſtamentum dici reuocatum per ſimplicem reuocationem factam coram ſeptem teſtibus ope exceptionis, vt videtur de mente glo.in d.l.ſancimus in prima ſolut. à qua doct. non recedunt; ſed ipſo iure non cenſetur ſtatim teſtamentum reuocatum, niſi effluxerit decennium, & ita intelligitur tex.in d.l.ſancimus, & id, quod volunt Barto. [illegible] quaces, de quibus ſupra.¶ Corroboratur hæc [illegible] da opinio per tex.in l.vnica.§.pen.ff.ſi tabul.teſt[illegible] exta. vbi ſi hęres inſtitutus non habuerit volun[illegible] teſtatoris, vt quia teſtator inciderit tabulas, vel quia [illegible] læ cancellatæ fuerint, vel quia alia ratione [illegible] voluntatem ſuam, dicendum eſt ab inteſtato [illegible] bituros eos, qui bonorum poſſeſſionem ab inteſtato acceperint, ergo ꝑ ſimplicem mutationem teſti cenſetur teſtm̃ reuocatum, per quem tex. infertur, ꝙ vel ipſo iure, vel melius ope exceptionis teſtamentum dicetur reuocatum, & ita ſequitur Andr. Barb. in conſ. 60. in 2. lib. in 15. col. qui ex illo tex. in d.§.pe. ſic argu[illegible] inſtitutio hęredis, & totũ teſtamentũ reuocatur, [illegible] cunq; inſtitutus nõ habet volũtatem teſtatoris, [illegible] inciderit, vel cãcellauerit tabulas, vel alia ratione [illegible] lũtatẽ teſtator mutauerit; ſed in caſu noſtro hęredis inſtituti nõ habẽt voluntatẽ teſtatoris, q̃a ex verbis [illegible]

in diſpoſitione reuocatoria, quæ ſunt multum
& prægnantia, apparet de voluntate ſua cōtra-
ergo debet dici teſtamētum reuocatum; facit id,
voluit Bal.in l.noſtram.C.de teſta.vbi inter alia
ꝙ ſi teſtator deſtruxit totam voluntatem ſuam
loco factam in ſuo teſtō, totum teſtm̄, & tota
luntas viriatur, & reuocatur, & res ad cauſam
præciſe redigitur, quia à tota voluntate rece-
tur. ¶ Nec obſtat, quod voluit Ang.in d.l. no
qui inquit, ꝙ quando teſtator non deuenit ad
ſed dixit nolle ſuum teſtamentum valere, tūc
verba non operantur reuocationem teſtī, quia re-
ꝙ aliud eſt dicere, ꝙ teſtamentum ſuum no
, & procedat dictū Angeli, aliud eſt dice-
nolebat teſtamentum valere, & ꝙ illud reuoca-
bebat aliquid deberi alicui ex illo teſtamen-
ſi huiuſmodi reuocatio, & ꝯtraria volun-
expreſſa corā ſeptem teſtibus, ſtatim valebit,
effectum ſortietur, vt ſtatim dicatur teſtamentum
reuocatum in totū, ſaltem ope exceptionis: per text.
in d.l.vnica.§.pe.ff.ſi tabu.teſtam.null. extab.quoniā
tunc teſtator non ſtetit in illis nudis verbis volunta-
tis. Et hanc ultimam opinionem, ꝙ teſtamentum di-
catur reuocatum ſtatim & in totum, etiam quo ad in
ſtitutionem puto veriorem in caſu noſtro, in quo te-
ſtator non ſtetit in nuda, & ſimplici pœnitentia, & re-
uocatione nudi, ſed vſus fuit verbis valdè pinguib⁹, &
prægnantibus ex quibus conſtat nō ſolum de ꝯ̃ria vo
luntate, ſed ipſe omnino volebat decedere ab inte-
ſtato, & conſequenter, ꝙ dicatur teſtamentum in to-
tum reuocatum iuxta tex.in d.l.vnica.§.pe.dixit enim
teſtator ipſe habens notitiam de teſtamentis ab eo
factis, & omnibus in illis contentis, illa omnia teſta
menta, & rogata manu cuiuſcunq; notarij, &
omnia in eis diſpoſita, & contenta, ac etiam codicil
los, donationes, & alias omnes vltimas voluntates, &
omnia, & ſingula in eis, & qualibet earum inſerta, &
in quacunque qualibet earum parte caſſauit, & reuoca-
uit, irritauit, & annullauit, & caſſa, & irrita, ac nulla,
nullius valoris, efficacie, & momenti eſſe voluit, de
creuit, & mādauit, nō obſtantibus quibuſcunq; ver-
bis derogatorijs generalibus, vel præciſis in dictis te-
ſtamentis quomodolibet appoſitis, & cū clauſula omni me
liori modo, via, iure, cā, & forma quibus magis, & me
lius potuit, ac ei liceat, & licet, &c. & prout ī dicto in-
ſtrumento reuocationis latius continetur: ex quibus verbis
prægnantibus appoſitis in dicta reuocatione, ſeu in il-
lo inſtrumento conſtat, & manifeſtè colligitur, ꝙ ip
ſe dominus Sanſonettus teſtator voluit omnino om
nia ſua teſtamenta, & omnia, & ſingula in eis conten-
ta non valere, & irrita eſſe, & reuocata cenſeri; & con
ſequenter talem reuocationem extendi etiam ad in-
ſtitutiones hæredū vt ex verbis expreſſis, de qbus ſu-
pra, colligit. ¶ Et ideò ꝯcordando opiniones p̄dictas,
& ſaluādo id, qđ volūt Bart. & ſequaces in locis ſupra
allegatis pro deciſione caſus noſtri diſtinguendū eſſe ar-
bitror, ꝙ aut teſtator, qui teſtamentum fecit, reuoca-
uit illud à ſe factum ex poſt facto, & illius ſe pænituit
coram ſeptem teſtibus, ſtādo ſimpliciter in nuda, & me
ra reuocatione, nuda dico à verbis prægnantibus, &
pinguiſſimis, prout exēplificant Bar. & ſequaces, & lo
quitur tex. in d.l.ſancimus, & tunc dico, teſtm̄ ſtatim
non eſſe reuocatum, niſi elapſo decēnio, & ita loqui-
tur tex. in d.l.ſancimus, itaq; intelligatur id, qđ voluit
Bart. in d.l.ſi iure, & doc.cōiter in d.l.ſancimus, cum
ſimilibus, quæ nō eſt caſus noſter: Aut verò teſtator, vltra
ꝙ dixit ſe nolle teſtm̄ ab ipſo factum valere, & illud
reuocat, & ſic vltra ꝙ teſtamenti ſui ipſum pænitue-
rit, vſus fuit verbis prægnantibus, & pinguibus, de qui
bus ſupra facta fuit mentio, & quæ fuerunt expreſſa
in inſtrumento reuocationis in caſu noſtro, & conſe
quenter teſtator non ſtetit in nudis verbis reuocato-
rijs, & tunc teſtm̄ dicetur ſtatim reuocatum etiam
quo ad hæredis inſtitutionem, & quo ad omnia in te-
ſtō contenta, vt in diuiduò conſuluit And. Barb.in d.
conſi.60.in 2.vol.ibi ſtante reuocatione teſtamenti fa
cta per verba prægnantia, & ſimilia verbis, de quibus
in inſtrumento reuocationis prædictæ, voluit, & con
ſuluit teſtm̄ ſtatim dici reuocatum etiam quo ad hæ-
redis inſtitutionem, & iſte eſt caſus noſter. ¶ Confir-
matur hæc cōcluſio ex illa clauſula appoſita in dicto
inſtr̄o reuocationis, qua dictum fuit, ꝙ reuocabat irri
tabat, & caſſabat, & reuocata, irrita, & caſſa eſſe vole-
bat oīa teſtamenta ab eo facta, & omnia, & ſingula in
dictis teſtīs facta, & contēta omni meliori modo, via,
& forma quibus magis, & melius potuit, ac ei licuit,
5 & licet: † quæ clauſula operatur, vt actus valeat omni
meliori modo, quo de iure fieri potuit, & conſequen
ter etiam quo ad hęredis inſtitutionem, qm̄ hæc clau
ſula omni meliori modo operatur, vt comprehēdaẗ
hæredis inſtitutio in illis caſibus, in quibus de inſtitu-
tione hæredis fieri debebat mētio, vt per Bal. in l.quo-
ties in vlt.col.C.de hæred.inſt.vbi, voluit ꝙ ſi pater re-
linquat filio legitimam per hæc verba. filio meo relin
quo legitimā, vel partē ſuam, dicendo ꝙ vult teſtm̄ va
lere omni meliori modo, via &c. ad hoc, vt teſtm̄ va-
leat, per illa verba intelligiẗ relicta legitima iure inſti-
tutionis, nam verba omni meliori modo &c. ad vali-
ditatem teſtī operātur, ſeu ſupplent inſtitutionem hæ
redis, & hoc ſequitur Alex. in l.cogi. §.non omnis in
4.col.ff.ad trebel.ergo in caſu nr̄o iſta verba oī melio-
ri modo &c. facient ad effectum, vt valeat reuocatio
iuxta mente teſtatoris, quæ in vltimis volūtatibus prę
ualet.l.in cōditionibus primum locū.ff. de conditio.
& demon.l.non aliter.ff.de leg.3.l.cum virum.C.de fi-
deicōmiſſ.ꝙ comprehendatur etiam inſtitutio hære-
dis, illaq; dicatur reuocata, quia abſurdiſſimum eſſet
aliter dicere, vt in ſimili inquit Bal.in d.l.quoties; quo-
niam ſignificatio horum verborum generalium non
repugnat, & voluntas teſtatoris ſaluatur, arg.l.ab om
nibus in prin.ff.de leg.j.l.in his.ff.de cond.& demonſt.
cum ſimi.& dicit Bal.in l.vinum in antep.col.ff.ſi cer.
pet. ꝙ per iſta verba omni meliori modo &c. diſpo-
nens, ſeu illa exprimens nō videtur voluiſſe ſe reſtrin
gere ad certā legem, ſed omnino voluiſſe comprehē
dere omnem caſum, per quē actus valeat generaliter
& vniuerſaliter, & dicit Io.de Im.in l. nemo poteſt in
3.col.ff.de leg.j.ꝙ per illa verba oī meliori modo &c.
quis videtur ſe referre ad viam efficaciorem, ſed via
efficacior in caſu noſtro eſt, ꝙ per reuocationem di-
catur reuocatum teſtamentum etiam quo ad inſtitu
tionē, vt habeẗ in d.l.ſi iure, & in d.l.ſancimus per ſcri-
ben.ergo per illa verba omni meliori modo &c.teſta
tor non videtur ſe reſtrinxiſſe ad certam legem, ſed
generaliter, & indiſtinctè cenſeri debet reuocaſſe te-
ſtamentum, & ſic etiam quo ad hæredis inſtitutionē,
quia hæc eſt efficacior, & potentior via; ex quibus col
ligitur reſponſio omnibus ijs, quæ primo loco addu-
cta fuerunt pro parte contraria. ¶ Venio ad ſecundū
dubium, dato, ſed non conceſſo, ꝙ teſtm̄ non cenſea-
tur ſtatim reuocatum quo ad inſtitutionem hæredū,
an ſaltem dicatur reuocatum quo ad legata, & fidei-
cōmiſſa tàm particularia, quàm vniuerſalia, de quibus
in dicto teſtō, aliter non expectato decēnio: Et videreẗ
6 poſſe dici, ꝙ non, † qm̄ cum hæredis inſtitutio dica-
tur eſſe caput, & fundamentum principale teſtamen-
ti.§.ante hæredis inſtitu.de legat.l.non codicillum.C.
de teſtam. l. proxime.ff.de ijs, quæ in teſtamen. delen.
ſequitur, quod legata, & fideicommiſſa, quæ veniunt
acceſſorie ad hæredis inſtitutionem, quorumque
validitas

validitas dependet ab inſtitutione hæredum, arg.d.§.
ante hæredis, & in l.ſi nemo. ff.de teſta. tutel. cum ſi-
milib.ibi alle.nõ debent ſtatim dici reuocata ex quo
hæredis inſtitutio nõ eſt reuocata, qm̃ acceſſoriũ ſe-
quitur naturam ſui principalis.c.acceſſorium de reg.
7 iu.in 6.cũ ſim.¶ Præterea & ſecũdo † fideicõmiſſa vni
uerſalia quo ad effectum paria ſunt cum inſtitutione
hæredis, & illi ſimilia l. ſed ſi filius.ff.quod cũ eo in §.
j.& ibi doc.hr̃ in l.j.§.de illo.ff.ad Treb.ergo qua rõne
inſtitutio hæredis ſtatim non reuocatur, eadem non
debẽt dici reuocata fideicõmiſſa vniuerſalia, nõ .n. vr̃
poſſe dari bona ratio diuerſitatis, ideo ius idem eſt in
vtroq; l.à Titio.ff.de verb.obl. ¶ Præmiſſis tamen nõ
8 obſtantibus, veritas eſt in contrarium, ꝙ † per ſimpli-
cem etiam reuocationem teſtamenti ſtatim dicatur
teſtamentum reuocatum quo ad legata, & fideicom-
miſſa, vt volũt Doct.omnes, nemine, quãtum ipſe in-
uenerim ꝯtradicente, ita enim tenuerunt Bart.& Bal.
in l.militis.§.veteranus per illum tex.ff.de teſta. milit.
vbi videtur caſus, ꝙ ſolùm inſtitutio hæredis conſer-
uatur, legata verò minimè debentur; Alex.& Albe.in
d.l. ſancimus.C.de teſtam.& in l. ſi ita.§. regula, & ibi
Io.de Imo.ff.de liber.& poſth.Pau.de Caſt.& alij in l.
hæredes in §.j.ff.de teſtam.Quæ concluſio confirma-
9 tur, † nam fideicommiſſa, & legata facta in ſolemni
voluntate reuocantur per voluntatem ẽt minus ſolẽ-
nem, qñ apparet teſtatorem voluiſſe illa reuocare, vt
eſt text.notab. in l. fideicõmiſſum.C.de fideico.& ibi
Bar.& in d.l.ſi iure in prin.l.datum, ibiq; habetur.C.de
10 leg. † & quamuis doc.dubitent, an per pœnitentiã, &
reuocationem ſimplicem fideicõmiſſa reuocent ip-
ſo iure, an ope exceptionis, vt habetur per Pau.de Ca.
in d.l. fideicommiſſum, & plenius in d.l.datum, quia
Bar.voluit per contrariam voluntatem, & reuocatio
nem ſimplicem factam coram quinque teſtibus ipſo
iure reuocari, ſed coram minori numero ope exce-
ptionis alij verò, vt Pau.de Caſt.dicunt per reuocatio
nem factam coram quinq; teſtibus fideicõmiſſa facta
in ſolenni voluntate reuocari ope exceptionis, tamẽ
omnes doc.videntur præſupponere, ꝙ per reuocatio
nem, & voluntatem reuocatoriam factam coram ſe
ptem teſtibus, & ſic in diſpoſitione ſolenni legata, &
fideicõmiſſa facta in priori ſolenni volũtate, vt teſtõ,
dicantur ipſo iure reuocari, qñ reuocatio facta corã
ſeptem teſtibus dicitur ſolẽnis, vt ſupra: Quinimmo,
vt refert, & ſequitur Alex.in d.l.datum, voluntas facta
coram quinq; teſtibus, vt in codillis, dicitur ſolennis,
& dicit hanc eſſe communem opinionem, & ſic opi-
nio Bar.videtur verior, ꝙ per ſimplicem reuocationẽ
factam poſt teſtamentũ coram quinq; teſtibus ipſo iu
re dicantur reuocata legata, & fideicommiſſa: ergo à
fortiori, & magis hoc dicendum eſt, quãdo eſſet facta
reuocatio coram ſeptem teſtibus, iuxta text. cum ibi
no.in l.hæredes, §.j.ff.de teſtam.& conſtaret expreſsè,
ꝙ teſtator voluerit reuocare legata, & fideicommiſſa
facta in teſtamẽto, iuxta ea, quæ voluit Bar.in d.l.ſi iu-
re, & in locis præalleg. Sed in caſu noſtro reuocatio
facta fuit coram ſeptem teſtibus, & ſic in voluntate ſo
lenni: item expreſsè cõſtat de mente teſtatoris, ꝙ ipſe
voluit legata, & fideicõmiſſa, & omnia, & ſingula ſcri
pta, & ꝯtẽta in teſtõ eſſe reuocata, irrita, & caſſa, vt ex
verbis generalibus, & vniuerſalibus, & geminatis, &
multum prægnantibus clarè conſtat, iuxta quæ habẽ-
tur in l.baliſta.ff.ad Treb.& ibi Bart.per Moder.in c. ſi
cautio de fide inſtrum.& per Alexan.in l.j.in princ.ff.
de verb.obl.ergo fideicommiſſum factum in dicto te
ſtamento, & omnia legata dicẽtur ipſo iure, & ſtatim
reuocata per tex.in d.l.fideicommiſſum cum ibi not.
qui loquit in fideicõmiſſo vniuerſali: Prẽterea ſi in ter
minis noſtris põt dici ſtatim reuocata hr̃dis inſtitutio

per ea, quæ dixi ſupra, propter verba multum p[...]
tia, & clauſulas in reuocatione expreſſas, m[...]
gis dicentur reuocata legata, & fideicommiſſ[...]
ſalia, quæ facilius reuocantur per ſimplicem [...]
quentem reuocationem, & contrariam volun[...]
quàm inſtitutio hæredis, vt in d.l.militis.§. vete[...]
de teſt.militis.¶ Conſiderandũ eſt etiam, ꝙ teſtat[...]
uocando teſtm̃, & omnia in illo contenta non [...]
in ſimplici reuocatione, ſeu in nudis verbis ſimplici[...]
reuocationis, ſed vlteris proceſſit, caſſando, annulla[...]
do, & irritando, & declarãdo irrita, & caſſa, & nullius
momenti eſſe oĩa, & ſingula de deſcri[...]
in dicto teſtõ, ex quibus infertur ꝙ hæc [...]
11 dici reuocatio facti, & nõ merè verbalis [...]
põt ipſo iure reuocare ea, quæ à volun[...]
tione ſua dependent, vt colligitur ex iis, quæ [...]
l.fi.C.de reb.alie.nõ alienan.in c. ſi verum de [...]
appo.in d.l.ſi, iure, in d.l.datũ, & in d.l.fideicom[...]
12 cum ibi no. † Et vbicunq; teſtator reuoca[...]
ex poſt facto non remanet, nec ſtat in ſim[...]
catione verbali, ſed vlterius procedit, tunc [...]
catio dicitur reuocatio facti, & reuocare [...]
ſolùm legata, & fideicommiſſa, ſed etiam [...]
nem hæredis, & ſic totum teſtamentum, vt [...]
dra.quẽ ſequitur Bal.in d.l.militis.§. veter[...]
in d.ꝯſi.60.in 2.vol.in 13.col.in fina. verb. [...]
mo plus dico, &c.& hoc videtur probari [...]
glo.in l.vnica.§.pen.ff.ſi tabu.teſt.null.extab.[...]
l.militis.§.veteranus, nam in d. §. veteranus p[...]
cationem teſtamenti non reuocatur teſtament[...]
ad inſtitutionem, quia fuit verbalis reuocatio, [...]
tor ſtetit ĩ nuda, & ſimplici reuocatione, ſed in [...]
ca reuocatur totum teſtamentum etiam quo a[...]
tutionem hæredis, quia nõ fuit ibi facta verbalis [...]
catio, ſed facti, & tamẽ ibi tex.parificat, ſeu pon[...]
tres caſus, vel ꝙ tabulæ fuerint à teſtatore inci[...]
cancellatæ, vel quod alia ratione teſtator vol[...]
mutauerit, quod vltimum non poteſt intel[...]
do ſimpliciter reuocauit, & in ſimplici verbali reuo-
catione ſtetit, quia tunc non diceretur teſtm̃ reuoca-
tum quoad hẽredis inſtitutionẽ.d.§.veteranus [...]
l.ſancimus: ſed quando vltra reuocationem verbalẽ,
ꝙ poſtquam dixit ſe nolle teſtm̃ valere, vlterius pro-
ceſſit ad actum caſſationis, irritationis, & annulla[...]
nis, exprimendo verba talia, ex quibus clarè cõſt[...]
vltra quod voluerit reuocare, etiã ipſe annullauerit, &
caſſauerit, & pro caſſo, & irrito teſtm̃ habuerit, [...]
fecit teſtator in caſu noſtro, tunc huiuſmodi reuoca-
tio potius dicitur facti, quàm verbalis, vt in d.l. vni[...]
§.pen.& ideo per eam dr̃ reuocatũ teſtm̃ totũ, qu[...]
inſtitutionem hæredum, & fideicommiſſum vniuer-
ſale, vt ibi, & ĩ l.noſtrã.C. de teſt. & ita cõſuluit in c[...]
noſtro, & rectè, & iuridicè iudicio meo And.B[...]
d.conſi.60.in 2.dubio.¶ Non obſtant allegata [...]
trarium, Et primo, ꝙ ſi hæredis inſtitutio non [...]
tur, ergo nec legata, nec fideicommiſſa &c. [...]
ſpondetur primo dici poſſe in caſu noſtro, [...]
cetur etiam quò ad hæredis inſtitutionem, [...]
fuit. Secundo tenendo, quòd non poſſet [...]
tum quo ad hæredis inſtitutionem, quãuis in caſu no
13 ſtro ꝯ̃rium putem eſſe verius, reſpondeo, † quod iſta
conſequentia non eſt iuridica.non reuocatur quo ad
inſtitutionem hæredis, ergo nec quo ad legata, & [...]
deicommiſſa, & contrarium probatur in d. l. mili[...]
§.veteranus, & ita doc.omnes prẽſupponunt, ꝙ [...]
aliquo caſu dici poſſit non reuocatum quo ad h[...]
dis inſtitutionem, & tamen dicatur reuocatum [...]
ad legata, & fideicommiſſa, vt per Alexã.in d.l. [...]
mus, & in d. l. ſi ita. §. regula cum alijs ſupra alleg[...]
per ſe enim ſtare poteſt inſtitutio, quamuis lega[...]

[illegible] nō hēant, & è ɔ̄, vt poſſet oſtendi: ſed cū hoc in ſe [illegible] rum ſit, nō iniuſtā. Vltimū quoq; parū obſtat, quia [illegible] dici poſſet teſtm̄ non fuiſſe ſtatim reuocatū quo [illegible] hr̄dis inſtōnē, nō tamen ſequitur, ꝙ fideicōmiſſum [illegible] reuocatū, immo debet dici reuocatū fideicō. [illegible] nuda voluntate ſolenni reuocari pōt ipſo iure, [illegible] ſaltē exceptionis, d.l. fideicōmiſſum: ſed inſti[illegible] hr̄dis nuda volūtate tolli ſtatim, & ipſo iure nō [illegible] ſancimus, & d.l. ſi iure, & d.l. ſi ita §. regula per [illegible] alios. Nec obſtat, ꝙ fideicom. vniuerſale eſt ſi [illegible] inſtitutioni hr̄dis ſaltē quoad effectum: qa rn̄det [illegible] verū eſſe poſſe ſm̄ quid, & ſic aliquo reſpectu, [illegible] tamen ſimpliciter immo in pluribus differunt. d. [illegible] Immo. in l. qui liberis §. hæc verba de vul. [illegible] in conſ. 131. ſm̄ numerū antiquū, & in ca[illegible] quoad reuocationem à pari nō ꝓcedūt, nā [illegible] reuocatur altero, & ſic datur diuerſa rō, [illegible] fideicōmiſſum ſimpl'r reuocatur ꝑ ɔ̄rium volū[illegible] ſed non inſtitutio hæredis: tamen, vt dictū fuit, [illegible] in caſu noſtro dicatur reuocatum totum [illegible] & quoad inſtitutionē hr̄dis, ceſſat hæc difficul[illegible]tas pariter, immo magis dicetur reuocatū ē fideicō[illegible] ex his oībus iudicio ſaniori ſaluo, pu[illegible]to [illegible] teſtm̄ ī totū fuiſſe reuocatū ipſo iure, [illegible] expectato decēnio, vl' ſaltē quo ad fideicō[illegible] inter hr̄des īſtitutos factū. Laꝰ Deo.

SVMMARIVM.

1 *[illegible] erroribus notariorum corrigendis diſponens intelli[illegible] teſtamentis, & teſtamentis de iure validis.*

2 *Solemni[illegible] defectus nunquam poteſt corrigi.*

3 *Lex [illegible] loquēs ſubſequens legem particulariter in ali[illegible] particulari loquentē nō extēditur ad caſum illius legis [illegible] niſi de illo ſpecialem mentionem faciat.*

4 *Statu[illegible] erroribus notariorum corrigendis non vendicat ſibi [illegible] teſtamento nullo ex defectu ſolennitatis.*

5 *Clauſula irritans in ſtatuto appoſita facit expreſſa à ſtatu. dici [illegible] forma.*

6 *[illegible] in ſolennitate teſtamenti omiſſa non poteſt corrigi [illegible] ſuppleri, ſed teſtamentum eſt nullum, & notarius de falſo, [illegible] intereſſe partis tenetur. Et quando errores notarij poſſint [illegible] & quando non. & nu. 8. 9. & 10.*

[illegible] à ſtatuto in actu aliquo vltra ius cōe dr̄ eſſe de forma [illegible] ſtantiali, contra quam factum dicitur eſſe ipſo iure nullum.

[illegible], ſeu forma ſtatuti à notario ꝑ errorē omiſſa facit actū [illegible] errorē illiꝰ ſolēnitatis omiſſæ nō pt ex interuallo corrigi.

[illegible] quando corrigi per notarium petitur, confeſſioni notarij nō [illegible] & quomodo error ille probari debeat.

EPITOME.

TESTAMENTVM non valere, ſi ſolennitas, [illegible] forma à ſtatuto requiſita etiam per errorem non [illegible] appoſita, neq; errorem illum poſſe poſtea cor[illegible] demōſtrat, quāuis in loco extet ſtatutū gn̄al'r lo[illegible]quens, & diſponēs de erroribꝰ notariorū corrigēdis.

CONSILIVM V.

PREPERITVR inſtr̄m d. Antoniæ de Pi[illegible]zano, in quo notarius ſolēnitates non appo[illegible] fuit requiſitas ex forma ſtatuti de teſtamētis, [illegible] dictū inſtr̄m ſit nullū ipſo iure, & ex eo ali[illegible] non poſſit, vt in ſtatuto de teſtamē. in §. & ſi [illegible] & ita in terminis conſuluit Iaſ. in conſ. 97. in [illegible] quod ipſe refert in l. j. ff. de lib. & poſth. quo ſtatu[illegible] obſeruantia ſtante d. Cecilia de Torſanis [illegible] teſtō inſtituta corā prætore Bononiæ, [illegible] & coram [illegible] ſocietatis notariorū petitionē ꝓduxit, [illegible] notariū de dicto īſtr̄o rogatū ꝑ errorē omiſiſ[illegible]ſe ſolēnitatē requiſitā, & inſtat ꝓcedi iuxta formā ſta[illegible]tuti de error. notariorū, notariūq; interrogari, an erra[illegible] & cōſequēter errorē eſſe corrigendum. Do. Blā ca ſe p̄dictis oppoſuit, negādo dictū ſtatutū poſſe ha-

1 bere locū in p̄ſenti caſu, † cū dictū ſtatutū debeat intelligi de teſtīs de iure validis; nā qđ nullū eſt, non pōt corrigi arg. l. 4. & condēnatū, & ibi Ale. poſt Bart. ff. de re iud. Bart. in l. j. §. & parui. ff. qđ vi aut clam. Secundo

2 qa † defectus ſolēnitatis nunq̄ pōt corrigi ſm̄ Deciū in l. ſi librarius. ff. de reg. iur. Sozi. in l. Gallus. §. idē credendū. ff. de lib. & poſt. notant doc. in l. imperator. ff. de ſtat. ho. & latius Feli. in c. ex literis in 2. col. ibi ſed limita, & in 4. col. ibi 4. delaratio đ fid. inſtr. Tertio dr̄, ſtatutū de teſtīs particulariter loquēs magis debere attēdi,

3 q̄̄ ſtatutū de errore notariorū gn̄aliter loquens, † eſt .n. regula iuris ab omnibus approbata, ꝙ vbicūq; lex aliqua particulariter loquitur in aliquo caſu particulari, vt eſt dictū de teſta. deinde ſubſequitur alia lex vniuerſaliter loquens non faciens ſpecialē, & indiuiduā mentionem de caſu, ſuper quo per legem particularē prouiſum fuit, nunq̄ lex vniuerſalis ad hunc caſum extenditur, ſuper quo lex particulariter facta fuit, gl. eſt ab omnibus cōiter approbata in l. ſciendū in prin. in ver. non cōpelli. ff. qui ſatiſd. cog. no. Alex. in l. j. C. qui admit. & dec. in conſ. 5. nam ſemper ſiue ſimus in reſcriptis, ſiue in legatis, ſiue in legibus, & ſtatutis ſpecies derogat generi, vt in c. j. ibiq; doc. cōiter maxime mod. de reſcrip. Ex qbus vr̄ nō eſſe ꝓcedendum ad di-

4 cti erroris correctionem. Quod ſuadetur, † nā ſtatutū de erroribus notariorum non vendicat ſibi locū, qn̄ teſtm̄ eſſet nullū ex defectu ſollennitatis, qa tunc nō dicitur teſtm̄ per d. §. condemnatum, ibiq; Alex. & ꝑ ea, quæ voluit Bar. in d. §. & parui. q dicit, ꝙ ſtatutū nō hēt locū, quoties inſtr̄m, ſeu teſtm̄ eſſet nullū: & ideo hoc caſu opponi p̄t defectus ſolēnitatis in teſtō omiſſæ, cū nō dicat̄ teſtm̄, ſeu inſtr̄m, in quo ſolēnitas aliàs de iure requiſita deficit, ſed id, qđ in caſu noſtro omiſſum fuit, de iure pro forma, & ſolennitate teſtī requi-

5 ritur vt hētur in ſtatuto de teſta. † ī quo apponit̄ clauſula irritans, q̄ facit expreſſà à ſtatuto dici eſſe de forma, ad tradita per Ale. & Mod. in l. j. ff. de lib. & poſth. ibiq; Iaſ. in indiuiduo, & in conſilijs ſuis, vt ſ̄. ergo ſtatutū de erroribus loquens de inſtrumentis &c. nō potuit in hoc caſu locū hr̄e in teſtō, in quo formalis ſolennitas deficit. Et ad ꝓpoſitū facit id, qđ voluit Bart.

6 in d. l. ſi librarius in 2. col. dicēs, † ꝙ & ſi in alijs error notarij poſſit corrigi per ipſum notariū, vel auctoritate iudicis ēt ex interuallo in ijs, quæ ad partē pertinent; tn̄ in ſolēnitate teſtī, q̄ ad notariū ꝑtinet iuxta. l. iubemus in fi. C. de teſta. ſi ipſa ſolēnitas teſtāria fuerit ꝑ notarium omiſſà, tūc p̄textu erroris nō pōt ſuppleri, nec q̄uocunq; addi, ſed teſtm̄ eſt nullū, & notarius de falſo ac ad intereſſe partis tenet̄, & hoc ī teſtīs ſpāliter ſeruat̄: & in terminis hoc voluit gl. & ibi Cy. & alij in l. ambiguitates. C. de teſta. dicētes, ꝙ errores notariorū ī ſubuertēdo ordinē teſtōrū nō vitiāt teſtā, & ſunt corrigendi: at ſi ex imperitia, vel errore illorū fuiſſet p̄termiſſa ſolennitas ſubſtātialis teſtāria, tunc ipſo iure teſtā ſunt nulla, neq; locus eſt correctioni erroris notariorū, ſed ipſi de falſo, & ad intereſſe tenētur, vt in d. l. iubemus in fi. vbi ſolennitas p̄ſumptione iuris, & de iure cenſetur dolo p̄termiſſa. ɔ̄ quā ꝓbō in ɔ̄̄riū nō admittit̄, vt ibi hētur per gl. & doc. & per Fel. in d. c. ex literis col. 2. & arg. c. is, qui fidē de ſpōſ. Quo fit, vt nullo mō poſſit dici de errore, nec ad aliquā erroris correctionē deueniri, cū nullus ſit error, nec eſſe poſſit, qa ius nō errorē præſumit, vt ſ̄. ſed dolū notarij, ergo nō eſt tractandū de correctione erroris, qa nō entis nullę ſunt partes iuribus vulg. & tradit Felin.

7 in dicto. c. ex literis in 4. col. ¶ Præterea † dicit Anch. in conſi. 35. viſa petitione, ꝙ qn̄ ſtatutū in actu aliquo vltra ius cōe aliquid reqrit, tūc illud vltra ius cōe reqſitū dr̄ eſſe de forma ſubſtantiali, contra quā factū di-